

Sygn. akt I ACa 1233/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Elżbieta Uznańska
Sędziowie:	SSA Andrzej Szewczyk SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Wilczura

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 24 czerwca 2013 r. sygn. akt IX GC 649/11

1. oddala apelację;

2. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 2 700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt : I ACa 1233/13

UZASADNIENIE

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w K. w pozwie skierowanym przeciwko Towarzystwu (...) SA w W. domagała się zasądzenia kwoty 150 000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 grudnia 2010r do dnia zapłaty tytułem odszkodowania. Domagała się również przyznania na swoją rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie wskazała , że była związana ze stroną pozwaną umową ubezpieczenia dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą zawartą w dniu 15 czerwca 2011r. W imieniu ubezpieczyciela umowę tę zawierał agent ubezpieczeniowy I. P. (1).

Jednym z ryzyk które obejmowała była szkoda w mieniu spowodowana kradzieżą z włamaniem, rabunkiem lub dewastacją towaru , którego sprzedażą zajmuje się powódka .

W dniu 4 listopada 2010 r do magazynu spółki miało miejsce włamanie , którego rezultatem był zabór mienia spółki (...) - według wyliczenia księgowego - o wartości 170 997, 90 zł.

Mimo zgłoszenia szkody oraz złożenia przez poszkodowaną wszystkich wymaganych umową dokumentów ubezpieczyciel odmówił wypłaty świadczenia ubezpieczeniowego powołując się na postawienie §24 w zw z §19 ust. 2 ogólnych warunków ubezpieczenia stanowiących integralną część zawartej przez strony umowy. Wskazał , że drzwi do magazynu do którego nastąpiło włamanie nie były ani takiej konstrukcji ani nie były zamykane w sposób , który zgodnie z o. w.u. rodziłby odpowiedzialność (...) SA za wyrównanie powstałej w mieniu ubezpieczającego szkody.

Powódka wskazywała , że odmowa spełnienia świadczenia ubezpieczeniowego wynika ze sposobu działania agenta ubezpieczeniowego I. P. (1) , który mimo , że dokonywał przed zawarciem umowy z dnia 15 czerwca 2010r, oględzin drzwi magazynu i sposobu ich za zamykania nie spełniających wymagań przewidzianych dla powstania odpowiedzialności ubezpieczyciela za wyrównanie ewentualnej szkody uznał , że umowa może być zawarta.

Pozwana podkreśliła , że pomiędzy dniem zawarcia umowy , a datą popełnienia przestępstwa stan drzwi do magazynu i sposób ich zabezpieczenia przed nieuprawnionym otwarciem nie ulegał zmianie.

Jako podstawę normatywną odpowiedzialności strony pozwanej spółka (...) powołała art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 2003r O pośrednictwie ubezpieczeniowym.

Strona pozwana odpowiadając na pozew wniosła o oddalenie żądania w nim zawartego w całości oraz obciążenia pozwanej poniesionymi przez siebie kosztami postępowania.

W swoim stanowisku procesowym przyznała , że w okresie doniosłym dla rozstrzygnięcia była związana ze spółką (...) ważnie zawartą w dniu 15 czerwca 2010r umową ubezpieczenia podmiotów gospodarczych , co zastało potwierdzone dokumentem polisy nr (...).

Twierdziła , że jest wolna od odpowiedzialności za wyrównanie powstałej w majątku powódki szkody albowiem cechy konstrukcyjne drzwi do magazynu do którego dokonano włamania oraz sposób ich zamknięcia nie odpowiadał wymaganiom jakie im stawiały postanowienia ust. 2 §19 ogólnych warunków ubezpieczenia - (...) - stanowiących integralną część umowy. Nie zachowanie tych wymagań , po myśli § 24 o.w.u. wyłączyło tę odpowiedzialność. Wyraziła przy tym ocenę , że przy takim stanie konstrukcji drzwi oraz ich zabezpieczeń nie wydaje się możliwym aby agent przyjął do ubezpieczenia mienie powódki

Ponadto pozwana podnosiła , że spółka zachowała się rażąco niedbale w zapewnieniu bezpieczeństwa swojemu majątkowi , pozwalając by drzwi do magazynu , gdzie towar przechowywała, mogły być otwarte tylko przez odgięcie blachy , przez które włamywacze dostali się do jego wnętrza.

Zakwestionowała także wskazaną przez spółkę (...) wysokość szkody , a nadto sposób określenia przez nią początkowego terminu naliczenia odsetek ustawowych , zwracając uwagę , że szkoda została zgłoszona w dniu 23 listopada 2010 roku.

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 24 czerwca 2013r :

- zasądził od Towarzystwa (...) SA w W. na rzecz H. - spółki z ograniczoną odpowiedzialnością W (...) kwotę 150 000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 24 grudnia 2010r do dnia zapłaty [pkt I] ,

- w pozostałym zakresie powództwo oddalił [pkt II] ,

- zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 7 367 złotych tytułem kosztów procesu [pkt III] ,

- nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3 750 złotych , tytułem części opłaty od pozwu , której powódka z racji zwolnienia , nie miała obowiązku ponieść [pkt IV sentencji wyroku]

Sąd I instancji ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

Jako niesporne pomiędzy stronami uznał następujące fakty:

(...) SA w W. i spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w K. w dniu 15 czerwca 2010r została zawarta umowa ubezpieczenia podmiotów gospodarczych , której integralną częścią były ogólne warunki ubezpieczenia (...). Zawarcie umowy potwierdzał dokument polisy nr (...)

Powodowa spółka została założona przez obywateli Armenii , mających w Polsce prawo stałego pobytu. Prowadzi ona działalność gospodarczą w zakresie handlu , na jednym w (...) targowisk.

Nieruchomość na której , poza budynkiem mieszkalnym , znajduje się magazyn , gdzie spółka przechowywała towar , została przezeń nabyta od I. J..

W zakresie okoliczności spornych Sąd I instancji ustalił , że spółka zamierzając zawrzeć umowę ubezpieczenia postanowiła skorzystać z usług profesjonalnego agenta ubezpieczeniowego. Prezes powódki Y. N. nawiązał w tym celu kontakt z I. P. (1). Pierwsza rozmowa pomiędzy nimi ograniczyła się do wstępnego ustalenia przedmiotu ubezpieczenia , jego zakresu oraz wyliczenia składki obciążającej ubezpieczającego. Podczas tej rozmowy agent pozostawił prezesowi zarządu powódki ogólne warunki ubezpieczenia. Po upływie tygodnia agent został poinformowany , iż powódka jest zainteresowana w podpisaniu umowy i wobec tego umówił się z prezesem na dokonanie oględzin przedmiotu ubezpieczenia.

Po ich dokonaniu agent uznał , że zarówno konstrukcja wewnętrzna drzwi prowadzących do magazynu znajdującego się na posesji zabudowanej domem mieszkalnym , ogrodzonej oraz strzeżonej przez dwa psy , jak również sposób ich zamykania odpowiadają wymaganiom przewidzianym przez 19 ust. 2 ogólnych warunków Ubezpieczenia (...) i działając w imieniu pozwanej zawarł z powódką umowę ubezpieczenia podmiotów gospodarczych, której potwierdzeniem była polisa nr (...).

Zgodnie z postanowieniami umowy ochrona ubezpieczeniową były objęte szkody w mieniu ubezpieczającego powstałe m. in. w następstwie kradzieży z włamaniem , rabunku i dewastacji. Suma ubezpieczenia została określona przez strony na sumę 150 000 złotych. Mienie to w postaci towaru , którym handlowała (...) spółka z o.o. znajdowało się w magazynie.

Do niego w dniu czwartego listopada 2010r miało miejsce włamanie w wyniku którego doszło do kradzieży na szkodę powódki w wysokości łącznej 170 897, 90 złotego.

Spółka (...) zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi , przekładając wymagane przez niego dokumenty dotyczące okoliczności jej powstania oraz jej rozmiaru ilościowego. Strona pozwana odmówiła spełnienia świadczenia ubezpieczeniowego powołując się na wymagania w zakresie konstrukcji drzwi oraz ich zamykania wskazane w 19 ust 2 o. w.u. , których nie dochowanie , po myśli 24 o.w.u. zwalniało stronę pozwaną od odpowiedzialności za wyrównanie poniesionej przez ubezpieczającego szkody.

Stanowisko swoje Towarzystwo (...) podtrzymało także po wniesieniu odwołania przez powódkę w ramach postępowania wewnątrz ubezpieczeniowego. Odmówiło także jej wezwaniu do dobrowolnego spełnienia świadczenia , skierowanego przed wszczęciem postępowania sądowego.

Rozważania prawne rozpoczął Sąd I instancji od stwierdzenia , że drzwi do magazynu w których powódka przechowywała towar, a do którego nastąpiło włamanie nie spełniały wymagań wskazanych w ust. 2 §19 ogólnych warunków ubezpieczenia stanowiących integralną część umowy ubezpieczenia zawartej przez strony. Wobec

powyższego zakład ubezpieczeń miał podstawę do tego aby odmówić spełnienia świadczenia ubezpieczeniowego w postaci wyrównania doznanej przez spółkę (...) szkody. Podstawę do tego stanowiło brzmienie §24ust.1 o. w.u.

Wskazał jednak , że odpowiedzialność odszkodowawcza strony pozwanej wynika ze sposobu w jaki swoje obowiązki wykonywał agent I. P. (1) , zawierając imieniem pozwanej umowę ubezpieczenia ze spółką

Sposób jego działania nie był należyście staranny uwzględniający zawodowy charakter podejmowanych przez niego czynności. Właściwe postępowanie winno bowiem prowadzić do odmowy zawarcia ubezpieczenia albowiem zarówno konstrukcja drzwi do magazynu jak i sposób ich zamknięcia [jeden skobel z kłódką umieszczony na ich wewnętrznej stronie] nie odpowiadały wymaganiom stawianym przez ogólne warunki ubezpieczenia. Pomimo tych braków agent zdecydował się na zawarcie umowy , a sposób jego postępowania upewniał działającego za pozwaną Y. N., że umowa jest ważnie zawarta i spółka może liczyć, w razie powstania szkody , na jej wyrównanie przez ubezpieczyciela .

Sąd I instancji ocenił , że szkoda doznana przez powódkę została zawiniona wyłącznie przez agenta , gdyby postępował boi wiem właściwie umowa byłaby zawarta w warunkach istnienia wymaganych zabezpieczeń , a wówczas - w sytuacji włamania i kradzieży Towarzystwo (...) nie miałoby podstaw do odmowy wyrównania powstałego w mieniu powódki uszczerbku.

Sąd nie podzielił zapatrywania strony pozwanej zarzucającej przeciwnicze procesowe zachowanie rażąco niedbałe w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa własnemu mieniu. Wyrażając stanowisko przeciwne zawrócił uwagę , że powódka , której udziałowcami są obywatele Armenii właśnie dbając o właściwą ochronę swojego majątku sięgnęła po pośrednictwo agenta w zawarciu umowy ubezpieczenia.

Żądanie powódki uznał za nieuzasadnione jedynie w tej części w jakiej domagała się ona odsetek od kwoty żądania głównego za okres wcześniejszy aniżeli od dnia następnego po upływie trzydziestu dni od daty zgłoszenia szkody , co zgodnie z ustaleniami faktycznymi poczynionymi w sprawie, nastąpiło 23 listopada 2010r.

Kwalifikując normatywnie uwzględnione roszczenie Sąd uznał , że jego podstawą jest art. 11 ust. 1 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym z dnia 22 maja 2003r.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy rozstrzygnął stosując normę art. 98 §1 kpc.

Apelację od tego orzeczenia złożyła strona pozwana obejmując nią punkty I, III i IV jego sentencji i domagając się jego zmiany w zaskarżonym zakresie i oddalenia powództwa w całości , przy równoczesnym obciążeniu przeciwniczki procesowej kosztami za obydwie instancje.

Jako wniosek ewentualny sformułowała żądanie uchylenia orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach :

a/ naruszenia prawa procesowego , w sposób mający wpływ na wynik sprawy , a to :

- art. 233 §1 kpc w następstwie braku wszechstronności w ocenie zgromadzonego w sprawie materiału procesowego oraz jej przeprowadzenie w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego i regułami logicznego rozumowania i w konsekwencji wyrażenie nietrafnego poglądu prawnego , że fakty ustalone w sprawie pozwalają na przyjęcie , iż w oparciu o postanowienia umowy dobrowolnego ubezpieczenia mienia spółki (...) doszło do zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego rodzącego odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń za wyrównanie szkody doznanej przez powódkę,

- art. 227 kpc w zw z art. 233 §1 i 278 kpc wobec dowolnej oceny materiału dowodowego wobec oddalenia wniosków o przeprowadzenie przez Sąd I instancji dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa oraz uzupełniającej opinii eksperta z zakresu rachunkowości , które pozwoliłyby ustalić okoliczności doniosłe dla rozstrzygnięcia dotyczące

tego , iż drzwi magazynu nie odpowiadały wymaganiom zabezpieczenia przewidzianym przez ogólne warunki ubezpieczenia , a także pozwoliłyby na prawidłowa ocenę rozmiaru szkody doznanej przez ubezpieczającą powódkę,

b/ błędu w ustaleniach faktycznych uznanych przez Sąd za podstawę podjętego rozstrzygnięcia , które pozwana motywowała w sposób tożsamy jak zarzut procesowy naruszenia normy art. 233 §1 kpc,

c/ naruszenia prawa materialnego ,

- norm art. 353[1] kc w zw z art. 65 kc wobec dokonania ich błędnej wykładni i w konsekwencji nieprawidłowego zastosowania i w oparciu o nie wyrażenia oceny , iż roszczenie powódki jest usprawiedliwione co do zasady mimo , iż na podstawie postanowień o. w.u odpowiedzialność apelującego Towarzystwa (...) była wyłączona,

- przepisów art. 815 §2 w zw z §3 kc w taki sam , jak opisany wyżej sposób, wobec uznania , że powódka podała do wiadomości ubezpieczyciela wszystkie istotne dane wpływające na odpowiedzialność umowną strony pozwanej mimo , że ten obowiązek przez H. nie został wykonany,

- art. 827 §1 kc w następstwie jego nie zastosowania i nie uwzględnienia , że powódka dopuściła się rażącego niedbalstwa w zabezpieczeniu przedmiotu ubezpieczenia, - art. 5kc w zw z art. 6 kc wobec jego niewłaściwego zastosowania i oparcia rozstrzygnięcia na zasadzie słuszności

W motywach środka odwoławczego strona pozwana , powtarzając argumenty jakie powoływała w toku postępowania rozpoznawczego , zmierzające do podważenia zasadności roszczenia dochodzonego pozwem , w szczególności akcentowała to , że Sąd I instancji mimo , iż uznał , że zabezpieczenia drzwi magazynu z którego dokonano kradzieży nie spełniały wymagań zabezpieczenia wskazanych przez §19 ust. 2 o. w.u. , co zwalniało apelującą od spełnienia świadczenia ubezpieczeniowego w oparciu o umowę zawartą przez strony , orzekł o obowiązku zapłaty sumy dochodzonej pozwem. Zwracała przy tym uwagę na okoliczność , że prezes zarządu powódki mógł zapoznać się z wręczonymi przez agenta I. P. przed zawarciem umowy ogólnymi warunkami ubezpieczenia i wskazanymi tam przyczynami wyłączającymi odpowiedzialność ubezpieczyciela. W sytuacji gdy zabezpieczenie drzwi magazynu nie odpowiadało wymaganiom stanowiącym w o. w.u. pozwana nie uczyniła nic by o brakach w tym zabezpieczeniu poinformować zakład ubezpieczeń. To zaniechanie, a także rażące niedbalstwo ubezpieczającej w zabezpieczeniu przed kradzieżą swojego mienia tym bardziej przemawiają za zwolnieniem apelującej z odpowiedzialności za wyrównanie szkody , która nietrafnie została jej przez Sąd I instancji przypisana.

W odpowiedzi na apelację powódka domagała się jej oddalenia jako nie opartej na zarzutach , które mogą być uznane za uzasadnione. Wniosła również o obciążenie ubezpieczyciela kosztami postępowania przed Sądem II instancji.

W motywach swojego stanowiska procesowego, aprobując w pełni stanowisko prawne wyrażone przez Sąd Okręgowy , zaakcentowała to , że podstawą odpowiedzialności (...) SA są przepisy ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy strony pozwanej nie jest uzasadniony i podlega oddaleniu.

Nie może bowiem być uznany za usprawiedliwiony żaden z zarzutów na jakich został on oparty.

Skuteczne powołanie się przez stronę apelującą na zarzut naruszenia normy procesowej art. 233 §1 kpc wymaga wykazania przez nią , iż indywidualizowane w jego motywach środki dowodowe zostały przez Sąd niższej instancji ocenione z naruszeniem kryteriów oceny swobodnej , którymi są zgodność jej z zasadami logicznego rozumowania , regułami doświadczenia życiowego czy też jej nietrafność, biorąc pod uwagę treść zebranego w sprawie materiału procesowego w jego całokształcie.

O ile strona nie podejmuje opartej na tych regułach merytorycznej polemiki z oceną dowodów przeprowadzoną przez Sąd jej podważanie jest polemika dowolną , która nie usprawiedliwia uznania stawianego przez nią zarzutu za trafny.

Analiza motywów jakimi zakład ubezpieczeń posłużył się by umotywić omawiany zarzut prowadzi do dwóch wniosków.

Po pierwsze tego, że swojej krytyki oceny dokonanej przez Sąd Okręgowy nie odniósł do oznaczonych indywidualnie dowodów, co samo w sobie stanowi przyczynę odparcia weryfikowanego zarzutu.

Po wtóre tego, iż twierdzonej przez siebie wady upatruje on nie w samej nieprawidłowej ocenie dowodów ale w nietrafnej jego zdaniem konstatacji, iż doszło do zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego, który rodzi odpowiedzialność kontraktową strony pozwanej za szkodę doznana przez powódkę.

Stanowisko to nie jest prawidłowe wobec wadliwej identyfikacji przez apelującego ubezpieczyciela podstawy jego odpowiedzialności, o czym będzie mowa szerzej, w dalszej części uzasadnienia, a brak jej poprawności tym bardziej każe uznać omawiany zarzut jako chybiony.

W taki sam sposób należy ocenić, w sposób tożsamy motywowany przez stronę pozwaną zarzut błędu w ustaleniach przyjętych przez Sąd niższej instancji za podstawę faktyczną kontrolowanego instancyjnie orzeczenia.

Należy także odeprzeć, jako pozbawiony uzasadnienia, zarzut naruszenia art. 227 kpc w zw z art. 233 §1 kpc i 178 kpc.

Jak wynika z jego motywów pozwane Towarzystwo (...) upatruje jego realizacji w odmowie przeprowadzenia przez Sąd I instancji dowodów z opinii biegłego z zakresu budownictwa oraz uzupełniającej opinii specjalisty z zakresu rachunkowości.

Tak uzasadniany zarzut nie jest trafny.

Sąd Okręgowy dokonał ustalenia wysokości szkody jakiej doznała powódka na podstawie pisemnej opinii biegłego z zakresu księgowości M. B., którą ekspertka uzupełniła na rozprawie w dniu 19 czerwca 2013r, odnosząc się do zarzutów strony pozwanej i podtrzymując wnioski swojego opracowania złożonego na piśmie / por. k. 227-249 oraz protokół skrócony rozprawy i zapis dźwiękowy jej przebiegu k. 244, 245 oraz 246 akt/

W motywach zaskarżonego orzeczenia Sąd Okręgowy podał przyczyny które w jego ocenie pozwalają na uczynienie opinii podstawą dokonania ustaleń w zakresie rozmiaru szkody. W sytuacji gdy przeprowadzając te ocenę Sąd nie wykroczył poza ramy oceny swobodnej, wskazanych w art. 233 §1 kpc, brak jest uzasadnionych podstaw by zakwestionować trafność jego decyzji procesowej o oddealeniu wniosku ubezpieczyciela o jej kolejne uzupełnienie.

W uzasadnieniu wyroku brak jest wskazania przyczyn dla których Sąd oddalił wnioski o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa, tym nie mniej, wobec dokonanej przezeń ustalenia faktycznego dotyczącego konstrukcji i sposobu zabezpieczenia drzwi oraz wyrażenia oceny, iż nie odpowiadały one wymaganiom stawianym przez ogólne warunki ubezpieczenia, prowadzenie dowodu mającego to potwierdzić, a zamiar tego potwierdzenia wynika z tezy dowodowej mającej być zweryfikowaną przez wnioskowany dowód, określonej przez stronę pozwaną w odpowiedzi na pozew / por k. 63 akt/, jego prowadzenie ocenić należy jako zbędne dla poczynienia ustaleń doniosłych dla rozstrzygnięcia.

Niezasadność zarzutów procesowych oraz błędu w poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleniach ma tę konsekwencję, iż okoliczności faktyczne ustalone przezeń Sąd II instancji akceptuje i przyjmuje za własne.

Wymagają one uzupełnienia o fakty, które nie były pomiędzy stronami sporne oraz takie, które wynikają z treści dowodów wiarygodność których nie była przez nie kwestionowana.

Uzupełnienie to dotyczy następujących okoliczności.

Szkoda w mieniu powódki spowodowana włamaniem z dnia 4 listopada 2010r i zaborem sławiącego jej własność towaru miała miejsce w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej wynikającej z umowy z dnia 15 czerwca 2010r. Okres ten zamykał się pomiędzy 15 czerwca 2010r a 15 czerwca 2011r.

/ dowód polisa nr (...) k. 62 akt szkodowych nr(...)– w załączeniu/

I. P. (1), w czasie kiedy w imieniu pozwanej na jej rachunek zawierał z (...) spółka z o. o. umowę ubezpieczenia, był związany ze stroną pozwaną związany ważnie zawartą umową pośrednictwa ubezpieczeniowego regulowaną przepisami ustawy z dnia 22 maja 2003r O pośrednictwie ubezpieczeniowym [Dz U nr 124 poz. 1154]

Pomimo wniosku pozwanej o jego przypozwanie nie wziął on udziału w postępowaniu w charakterze interwenienta ubocznego.

/ okoliczności niesporne/

Nie może być uznany za trafny żaden z podniesionych w apelacji zarzutów prawno materialnych .

Wszystkie one bowiem zmierzają do podważenia przypisanej stronie pozwanej odpowiedzialności za wyrównanie poniesionej przez spółkę (...) szkody spowodowanej kradzieżą przy założeniu , iż podstawą odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń jest umowa ubezpieczenia , zawarta pomiędzy nimi w dniu 15 czerwca 2010r.

O przyjęciu przez apelującego takiej podstawy ewentualnej swojej odpowiedzialności wskazuje jednoznacznie powołanie, jako mających być naruszonymi , art. 353[1] w zw z art. 65 kc , art. 815 §2 i 3 kc, oraz art. 827 §1 kc, a także generalna teza środka odwoławczego , negująca zasadność rozstrzygnięcia kontrolowanego instancyjnie , w odwołaniu się do postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia , integralnej części postanowień umowy stron , które prawidłowo odczytane przez pryzmat faktów ustalonych w sprawie , winny być , w ocenie ubezpieczyciela, podstawą do oddalenia powództwa w całości wobec wyłączenia jego odpowiedzialności za szkodę na podstawie n §24 ust.1 o.w.u.

Takie założenie jest jednak nieprawidłowe albowiem odpowiedzialność strony pozwanej za szkodę której doznała spółka (...) ma charakter deliktowy, będąc odpowiedzialnością za działanie swojego agenta ubezpieczeniowego I. P. (1) , którego nieprawidłowy sposób postępowania w związku z zawarciem w imieniu i na rachunek pozwanego Towarzystwa (...) umowy ubezpieczenia, doprowadził do uszczerbku majątkowego po stronie powódki.

Odpowiedzialności ta ma swoje źródło normatywne w przepisie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r O pośrednictwie ubezpieczeniowym [DzU z 2003 Nr 124 poz. 1154 z późn. zm.]

Jest to odpowiedzialność od której zakład ubezpieczeń nie może się uchylić w powołaniu się na zawodowy charakter działalności pośrednika ubezpieczeniowego [agenta] , na co wyraźnie wskazuje wynikające z brzmienia zdania ostatniego tego przepisu, wyłącznie możliwości powoływania się przezeń na art. 429 kc.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zawartego w judukacie z dnia 16 września 2009r , sygn. II CSK 112/09 , powołanym za zbiorem Lex nr 530581, jest to odpowiedzialność ukształtowana na zasadzie ryzyka , powstająca , w razie zawinonego działania pośrednika przy wykonywaniu czynności agencyjnych prowadzącego do powstania uszczerbku, zupełnie niezależnie od ewentualnie łączącego ubezpieczyciela i ubezpieczającego stosunku umownego. Powstaje ona z chwilą zaistnienia szkody podlegającej wyrównaniu.

Wskazany wyżej charakter odpowiedzialności ubezpieczyciela , ułatwia pozycję procesową poszkodowanego w sporze z nim o spełnienie świadczenia uszczerbek ten wyrównującego albowiem jest on obowiązany wykazać jedynie samą szkodę , zdarzenie , które ją wywołało oraz związek przyczynowy.

Okoliczności faktyczne ustalone w sprawie , zdaniem Sądu II instancji stanowią dostateczną podstawę do wyrażenia oceny prawnej , iż zaistnienie przesłanek odpowiedzialności strony pozwanej za delikt pośrednika ubezpieczeniowego zostało przez spółkę (...) udowodnione.

Fakty te potwierdzają bowiem, że strona powodowa chcąc zawrzeć umowę ubezpieczenia towaru, handlowy obrót którym stanowi przedmiot prowadzonej przez przedsiębiorstwo spółki działalności gospodarczej, zwróciła się do pośrednika ubezpieczeniowego I. P. (1), który był uprawniony do zawierania, w imieniu i ze skutkiem dla pozwanej, tego rodzaju umów.

W ramach prowadzonej przez siebie działalności zawodowej doprowadził on do zawarcia umowy w której strona ubezpieczająca była spółka, w okolicznościach, które wykluczały odpowiedzialność Towarzystwa (...) SA za spełnienie świadczenia ubezpieczeniowego wyrównującego - w granicach sumy ubezpieczenia - potencjalnie powstałą szkodę.

Uznał bowiem, nie czyniąc przy tym, jak wynika z treści polisy, żadnych dodatkowych zastrzeżeń, że konstrukcja drzwi do magazynu powódki oraz rodzaje ich zabezpieczeń przed nieuprawnionym wejściem są odpowiednie i wystarczające do tego aby zawrzeć w sposób ważny umowę, która w razie zajścia zdarzenia ubezpieczeniowego / kradzieży z włamaniem, rabunku lub dewastacji towaru / będzie skuteczną podstawą do żądania wypłaty odszkodowania na rzecz ubezpieczającej spółki.

Zdecydował o zawarciu umowy mimo, że drzwi okryte jedynie blachą i mające jeden skobel z kłódką od wewnątrz nie odpowiadały w sposób oczywisty wymaganiom stawianym zabezpieczeniom i konstrukcji drzwi o jakich stanowiły ogólne warunki ubezpieczenia stanowiące integralną część umowy ubezpieczenia. Było zatem także oczywistym, że w razie powstania szkody Towarzystwo Ubezpieczeniowe odmówi jej wyrównania, co też nastąpiło

Ustalony w sprawie sposób postępowania pośrednika, który mimo braku wymaganych zabezpieczeń nie zwrócił uwagi na to przedstawicielowi ubezpieczającej, nie uczynił żadnych zastrzeżeń dotyczących wprowadzenia koniecznych zmian w konstrukcji drzwi czy ilości oraz rodzajów zamków, chociaż mogły one, potencjalnie, być przez H. wprowadzone, a o ile z przyczyn technicznych nie byłoby to możliwe, to po myśli §24 ust. 2 o.w.u. nawet ich brak mógł nie stać na przeszkodzie do zawarcia umowy na innych warunkach, po uprzedniej odrębnej ocenie ryzyka ubezpieczeniowego przez (...) SA.

Wskazuje to, że właściwe działanie pośrednika pozwoliłoby na zawarcie umowy, która w razie zajścia zdarzenia ubezpieczeniowego gwarantowałaby powódce wyrównanie szkody. Nie można przy tym nie uwzględnić także i tego, co także wynika z ustaleń, iż powódka zwróciła się do pośrednika właśnie po to by mieć pewność, że umowa zostanie prawidłowo zawarta, a zachowanie pośrednika tylko upewniało przedstawiciela (...) spółka z o.o w tym przekonaniu.

Wszystko co powiedziano do tej pory o sposobie działania I. P. (1) w związku z zawarciem umowy z dnia 15 czerwca 2010r, uzasadnia ocenę prawną, że było to działanie zawinione, bez zachowania podstawowych reguł staranności w ramach prowadzonej przez niego działalności zawodowej.

Fakty ustalone w sprawie potwierdzają poniesienie przez powódkę szkody w wymiarze określonym żądaniem pozwu. Miedzy tym uszczerbkiem a nie prawidłowym zachowaniem agenta istnieje także adekwatny związek przyczynowy. Oto bowiem gdyby I. P. (1) postępował prawidłowo umowa ubezpieczenia pomiędzy stronami została zawarta w sposób, który w sytuacji zajścia wypadku ubezpieczeniowego spółka (...) uzyskałaby świadczenie wyrównujące szkodę od zakładu ubezpieczeń. Zawiniony sposób jego działania spowodował natomiast, że ubezpieczyciel zasadnie odmówił spełnienia świadczenia w ramach stosunku umownego stron. Ta odmowa stanowi o szkodzie powódki za którą odpowiada zakład ubezpieczeń na podstawie art. 11 ust. 1 powołanej wyżej ustawy.

Jak już wspomniano wyżej strona pozwana, upatrując nietrafnie swojej ewentualnej odpowiedzialności wobec ubezpieczającego w obligacyjnej podstawie wzajemnych relacji stron, powoływała w toku postępowania rozpoznawczego przed Sądem I instancji, jak i w apelacji jednie takie argumenty prawnie materialne, mające przemawiać za oddaleniem powództwa, które przy zaprezentowanym przez Sąd II instancji stanowisku prawnym, należy ocenić jako nie doniosłe dla oceny orzeczenia kontrolowanego instancyjnie.

Z podanych wyżej przyczyn w uznaniu apelacji za niezasadną Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku , na podstawie art. 385 kpc.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego [pkt II sentencji] Sąd II instancji oparł na normie art. 98 §1 kpc w zw z art. 108 § 1 i 391 §1 kpc i wynikającej z niej dla rozliczenia ich pomiędzy stronami , zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kwota należna powódce od przeciwniczki procesowej z tego tytułu została ustalona, uwzględniając wartość przedmiotu zaskarżenia, na podstawie §6 pkt 6 w zw z § 12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych [...] z dnia 28 września 2002r [jedn. tekst DzU z 2013r poz. 490]